

Filosofkongerne indtager erhvervslivet med floskler

KOMMENTAR Hvorfor er vrov-lende humanister så afholdte i erhvervslivet?

Hvorfor denne ærefrygt over for folk, der ikke taler, så andre kan forstå det?

Der findes en særlig tradition inden for filosofien, der excellerer i uforståelighed. Her dyrkes de lange, knudrede sætninger med pointer, hvis betydning for-taber sig i ordfloppen.

På trods af denne genres upædagogiske tilgang til sit eget emne, er den blevet voldsomt populær i virksomhedernes verden.

Et godt eksempel er ledelses-området, hvor man har taget imod denne besynderlige skole med kyshånd.

Kirkebys sniksnak

Her troner ledelsesmysticismens konge, Ole Fogh Kirkeby, som er professor i ledelsesfilosofi ved CBS.

Han udgiver bøger og holder foredrag. Og så kan han godt lide ord, der er af antik afstamning.

AF EVA SELSING, filosof

■ Kirkeby tilbyder på sin hjemmeside »filosofiske aforismer, hvor der skabes en lasagne af tekstuelle lag, der efterlader en eksotisk og dog velkendt smag på tankens tunge.« Det lyder vældig smart. Men hvad betyder det?

Som eksempelvis »protreptisk«. Ledelsestænkerens skrifter er ofte så dunkle, at de nærmer sig det sorte.

Det ene tunge begreb tager det andet, metaforene står i kø, og indforståetheden regerer i de ofte urimeligt lange sætninger.

Abstraktioner for abstraktionernes egen skyld. Og alligevel sidder han dér, på en business-skole, hvor man uddanner folk til at begå sig i det særdeles konkrete erhvervsliv og bliver inviteret til at tale for virksomheder og ledergrupper.

Tag for eksempel den følgende perle.

Kirkeby tilbyder nemlig på sin hjemmeside »filosofiske aforismer, hvor der skabes en lasagne af tekstuelle lag, der efterlader en eksotisk og dog velkendt smag på tankens tunge.«

Det lyder vældig smart. Men hvad betyder det?

Det uforståelige sprog narrer den ukyndige læser til at tro, at der ligger dybsindigheder bag. Realiteten er, at der i den filo-

sofiske sniksnak gemmer sig en blanding af banaliteter og vrov.

Eksempelvis dækker det storladne ord »protreptik« ikke over andet end den snusfornuftige pointe om, at man skal tænke over, hvordan man agerer som leder.

Det vil de færreste vel indvende noget mod.

Ledelsesfilosofisk vrøvl

Det lader i det hele taget til, at ledelsesfilosofien har fundet en niche i at forvandle trivialiteter til unødigt komplekse, om end prætentiose, størrelser.

Eksistensberettigelsen for denne industri synes at være, at de oppustede formuleringer ligesom får det hele til at se ud af mere – som når påfuglehannerne vil imponere hunnerne med deres farverige fjer.

Men det er ikke nødvendigt at pakke sådanne enkelheder ind i græskklingende begreber, og hvad der ellers findes på det af-fekterede overdrev. De kan godt

stå for sig selv, fornuftige som de er.

Kirkebys »lasagne« kunne derfor med fordel gøres til en mere simpel kulinarisk oplevelse. Måske en amagermad.

Hvorfor virker det så alligevel? Hvorfor kan Kirkeby sælge bøger og holde foredrag, som de færreste – måske ham selv undtaget – til fulde forstår?

Mit gæt er, at der er et marked for den slags, fordi man som køber af Kirkebys filosofiske produkt håber, man får en »autentisk« og dermed indsigtfuld vare.

Problemet er bare, at de hårdt-pumpede sætninger ingenlunde berger for et indhold, hvis indsigt-rækker ud over det banale.

Man burde derfor spørge dem, der finder beskæftigelse i denne hurlumhej-industri, om ikke de kender til udtrykket »dunkelt skrevet, dunkelt tænkt«?

Og om ikke det var bedre at afklæde sig nogle af de sproglige gevandter for at gøre plads til lidt mere skinbarlig snusfornuft?